

BROSSA

De l'apeh. *brossa* (DECat): *Bac de la brôsa* te. Vallcebellera formant contrast amb la pròxima *Coma Llèmpia* (xxiii, 52.13). Cova de *Brôsa* te. Benaguasil (xxx, 96.7); Mas de *Brôssa* te. Xixona (xxxv, 82.17). Caseta de *Brôsses* te. Santa Pola (xxxvi, 126.9). Caseta de *Brosseta* te. Bétera (xxx, 70.11). La *Brossera* te. St. Llorenç de Cerdans (xxiv, 70.10).

BROSTA

Puilabrosta munt. te. Barruera (xiii, 165), probablement de *puial de brosta* 'munt, pila, de brosta'.

BROT-

Hi agrupo una sèrie de noms només val. i bal., que sospito provinents tots de NPP aràbics en (*A*)*bu*-. *Brotat*, NP mall.: tres farmacèutics de Palma, pare, fill i nét, † aquell el 1706 (JMBover, *BiEscr. Bal.* §§ 167-9). Punta de *Brotat*, es fica molt endins de mar, dret a Son Cervera, i Son *Brotat*, ib., ja en el mapa Mut de 1683 (*BSAL* I, xxx, 4) i en el m. Despuig, respectivament; Can *Brotat*, a Sa Comuna, de Marratxí (xl, 88.19, Masc. 26A4). De l'àr. *Bu-trâd*, i també *T(aryâd* a Algèria (*GGAlg*), i *Ṭarâd* amb dos NPP d'aquesta arrel, en el Nedjd (Hess, 36).

Brotons cogn. típicament valencià (15 p. en *AlcM*, tots al Sud de Val.); jo el trobo també a Alcalà de la Jovada, Guadalest i St. V. del Raspeig (xxxvii, 133.8; xxv, 25.14, en doc. de 1625; xxxvi, 100.17); freqüent a Ontinyent, amb gent notable, (*GGRV* 590-1). Imaginariem que surt de *Bretons*, l'ètnic franco-cèltic, però encara que això ens permetria explicar el nom del Molí de *Brotinèl* te. Alcosser de Planes (xxxiii, 143.24), suposant metàt. de **Britonel* (amb 1 semi-culta?), tot plegat és rebuscat i està en desacord flagrant amb la localització dels nombrosos *Brotons*, unànime en el migjorn valencià, tan ple de noms aràbics.

Encara que no hi hagi arrel àr. que junt amb *Abu*- expliqui fàcilment el compost *Brotons*, quedem amb la motivada sospita que aquí hi ha un NP d'origen àr. o africà, per més que *Brot*- hauria de ser llavors metàtesi de *Botr*- (no essent possible inicial *Br*- en àrab).

Realment a Algèria trobem els NPP *Ṭrâm* i *Ṭrâma* fem. (*GGAlg*); no hi ha arrel *ṭrm* pròpiament aràbiga però tanmateix *ṭarîma* és mot àrab general amb força deriv. en àrab magrebí: d'aquí el cast. *tarima* (*DECH* v, 420), que hi ha motiu per creure mar'leu persa (o africà?); també *itrâm* 'pesta' o 'bubó de la pesta' (*PAlc*, Dozy, *Suppl.* II, 42); bé podem, doncs, postular com a base *Bu-Ṭrâm*, puix que *-m* i *-n* estaven neutralitzats en el vulgar hispanoàrab. D'aquí *Brotónel* amb la *r* anticipada; i plural *Brotons*.

Brotinèl té així mateix un inequívoc aspecte àr. o

moss.; seria potser un PORT-IN-ALE mossàrab, o bé suma de *Brotón*- amb l'emfàtic musulmà *él-Lâh*. O bé ens hem de recordar d'aquell *mutárnani Salbato*, que deia Aben Cuzman, i que un voldria relligar amb l'in-explicat *ṭárnana* «gaudere» de *RMA*; o qui sap si amb *madorna*, var. portuguesa de *modorra* < hisp. MUTURR (*DECH* IV, 102b34). Amb *Brotinèl*, cf. encara *Bu-Ṭâren* algerià (*GGAlg*), tot i mancar també una arrel àr. *ṭrn*.

10

Bruna, Brunella, Bruno, Bruns, V. Bru

BRU, BRUNA

Ací els noms més destacats que contenen aquest adjectiu i derivats.

Rocabruna: 1) llogaret de l'alta Garrotxa, agr. a Beget.

PRON. MOD.: *ṛokabrúnə*, 1920 (a Montagut), 1926, 1958, 1986 (a Beget i a Rocabruna mateix). S. Felicis de *Rochabruna* 1159 i 1362 (*BABL* IV, 187; *Alsius*); *Rochabruna* 1359 (*CoDoACA* XII, 94); Monsalvatje (xvii, 69-70) dóna altres cites de Scti. Felicis de *Rochabruna* aa. 1097, 1159, 1348 i 1392.

2) Pda. de Guils (Urg.) (xxxviii, 5.8). 3) Mas, te. Brics (Sols.), ja en el doc. de 1060, 1108, que cito s. v. *Brics*. 4) Gran i antic mas en una vall prop de L'Estany, entre Vic i Bages, en el camí de St. Feliu de Terrassola a Coll Daví (1926).

Amb altres substantius: *Cova Bruna* te. Santanyí (*DECat* II, 283b10). *Perabruna* en el Flamicell.

Bruno. Essent noms menors, mancant de documentació, fóra imprudent decidir (per bé que el trobem només, i tan repetit, en terra valenciana), si hi ha ací alguns vells noms mossàrabs o bé solament NPP, d'hagionims llatinitzants. Em limito, doncs, a donar-ne llista: Plans de *Bruno* te. Morella (dena d'Alcolea xxvii, 173.19); Sénia i font de *Bruno* te. Ribesalbes (xxix, 111.20); Sénia del *Bruno* te. Coves de Vinr. (xxviii, 142.7): la Foia *mbrúno* te. Torre Maçanes (xxxv, 75.11); la Bolteta de *Bruno* te. Xixona (xxxv, 92.4); Mas de la *Bruna* te. Herbés (xxvii, 149.18.25).

Kambrúns masia de la Barroca o St. Esteve de Llémna (xiv, 93): és Can Bruns? (estrany plural) o més aviat *Camps Bruns*, amb la *-s* escanyada, com és normal en aquest nexa sintàctic: perquè un «collet *d'en Bruns*», indicat allí prop, pot ser secundari.

La *Brunella* pda. de CastPna. (xxix, 26.8) difícilment del nom d'una antiga tela (*DECat* II, 283b27), d'aplicació toponímica poc escaient; junt amb *Brunals* te. Font de la Figuera (xxxii, 93.17); tampoc fóra clar com l'un o l'altre serien derivats de l'adj. *bru*. Potser tanmateix, però com que *-als* és sufix colle. de plantes i *-ella* també podria venir de *ĒTŪLA*, amb el mateix valor, potser hi podem sospitar un deriv. de ALBURNUM, o de la seva variant ll. ant. LABURNUM, fr. *aubour* (i veg. supra art. *Albons*). Serien llavors LABURNETULA i ALBURNALS (amb la *r* anticipada per ultracorrecció del sil·labisme arabitzant).